

Εξώφυλλο

ISSN: 2944-9391

Η ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ▪ ΚΥΡΙΑΚΗ 20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2024 ▪ ΤΕΥΧΟΣ #318

ΜΑΡΙΑ ΚΕΦΑΛΑ

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΙΜΑΡΗΣ

ΝΙΚΟΣ ΞΕΑΡΧΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΟΣ

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ

ΣΠΥΡΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΑΡΚΑΣ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΟΓΙΑΚΑΣ

ΤΙ ΕΚΑΝΑΝ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ

Η ΒΔΟΜΑΔΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ, ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Οι πιο διαβασμένες ειδήσεις στον Τύπο Ιωαννίνων,
τη βδομάδα που πέρασε

1 Τελικά, οι «προσωπικοί λόγοι» ήταν του κ. Καχριμάνη...

Η περιφερειακή αρχή, και δη ο περιφερειάρχης Ηπείρου Αλέκος Καχριμάνης, προσπαθεί να κάνει μια διαχείριση της κρίσης, στην οποία έχει περιέλθει, με όλους τους λάθος τρόπους..

<https://typos-i.gr/article/telika-oi-proswpikoi-logoi-htan-toy-k-kaxrimanh>

2 Πού παρκάρουμε στα Γιάννενα;

Το μόνιμο, καιριο και καθημερινό πρόβλημα (και) στην πόλη των Ιωαννίνων, είναι το παρκάρισμα. Η επί χρόνια αύξηση της κίνησης των αυτοκινήτων, η απουσία σοβαρού και ποικίλλου δικτύου δημόσιων μεταφορών στα Γιάννενα, αλλά και η εφαρμογή του σχεδίου «έξωσης» των αυτοκινήτων από τα αστικά κέντρα, έχουν δημιουργήσει μια κατάσταση που στην πόλη, είναι αισθητή.

<https://typos-i.gr/article/poy-parkaroume-sta-giannena>

3 Μια βαριά «σκιά» πάνω στον Γράμμο

Μνημείο Γκέσου στην Αετομηλίτσα-Γράμμουστα (ή Γράμμος): Μόλις ένα χιλιόμετρο, στα «σύνορα» των Περιφερειών Ηπείρου και Δυτικής Μακεδονίας, στο σημείο της Κιάφας (κάτω από την κορυφή Περήφανο), έχει απομείνει για τη «σύνδεση» των δύο αυτών τόπων..

<https://typos-i.gr/article/mia-baria-skia-panw-ston-grammo>

2024

**ΓΙΟΡΤΕΣ
ΤΣΙΠΟΥΡΟΥ**

#ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Γιορτές τσίπουρου στο νομό
Ιωαννίνων: Πού θα δοκιμά-
σετε την καινούργια σοδειά

<https://typos-i.gr/article/giortes-tsipoyroy-sto-nomo-iwanninwn-poy-8a-dokimasete-thn-kainourgia-sodeia>

Ο Τύπος χρειάζεται τη στήριξή σας

Ο Τύπος Ιωαννίνων typos-i.gr, είναι ένα ανεξάρτητο, συνεταιριστικό μέσο ενημέρωσης στα Γιάννενα, με τρεις εργαζόμενους πλήρους απασχόλησης.

Τίποτα από τα παραπάνω δεν είναι δεδομένο στα ΜΜΕ.

Είναι επίσης ένα μέσο ενημέρωσης που θέλει και επιδιώκει να βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στους αναγνώστες και τις αναγνώστριές του. Γιατί το αναγνωστικό κοινό είναι πάντα αυτό που τελικά έχει τον τελευταίο λόγο. Και έτσι πρέπει. Αυτό που θέλουμε, είναι προοπτικά να βασιζόμαστε αποκλειστικά στις συνδρομές των αναγνωστών και αναγνωστριών μας.

Η επιβίωση της δημοσιογραφίας, πόσο μάλλον σε τοπικό επίπεδο, δεν είναι εύκολη υπόθεση.

Με την προϋπόθεση της αλληλεπίδρασης και της συνειδητοποίησης του πραγματικού ρόλου ενός μέσου ενημέρωσης, ο «Τύπος Ιωαννίνων» ζητάει τη στήριξή σας.

Τη στήριξη του καθενός και της καθεμίας από εσάς που μας διαβάζει τόσα χρόνια και που μας εμπιστεύεται.

Κάνοντας μια συνδρομή μέσω του **Patreon**, με 5 ευρώ το μήνα, στηρίζετε την ύπαρξη του typos-i.gr και όλων των πραγμάτων που δημιουργούμε.

Από τις καθημερινές ειδήσεις και την ενημέρωση, μέχρι τις εκδόσεις, τα ντοκιμαντέρ κ.ο.κ.

Για να κάνετε τη συνδρομή, πατήστε το κόκκινο «κουμπί» στο τέλος του άρθρου ή απλά, τον εξής σύνδεσμο: https://www.patreon.com/TyposI?fan_landing=true

Μέσω του Patreon, μιας πλατφόρμας στήριξης δημιουργών περιεχομένου, θα μπορείτε να βλέπετε είτε αποκλειστικό περιεχόμενο, άρθρα που ανεβαίνουν μόνο εκεί δηλαδή και όχι δημόσια, είτε να έχετε πρόσβαση νωρίτερα σε podcasts, ψηφιακά έντυπα, είτε να συμμετέχετε σε κληρώσεις για θεάματα που γίνονται στα Γιάννενα.

Επίσης, μπορείτε εκεί να δείτε όλο το **ντοκιμαντέρ By the Lake**, για τη μουσική σκηνή των Ιωαννίνων μεταξύ 1975-1995, αλλά και να κατεβάσετε **δύο ψηφιακές εκδόσεις** του Τύπου Ιωαννίνων.

Επιπλέον, κάθε συνδρομητής-τρια θα λάβει έναν κωδικό έκπτωσης για τον επόμενο τόμο «**25+1 ρετρό ιστορίες**» που θα κυκλοφορήσει το 2024.

Ουσιαστικά, μέσω του Patreon, κάνετε μια πάγια εντολή για κάθε μήνα μέσω της τραπεζικής σας κάρτας. Δεν πρόκειται να σας ζητηθούν τραπεζικοί κωδικοί ή ο,τιδήποτε προσωπικό. Το Patreon είναι μια αναγνωρισμένη και ασφαλής πλατφόρμα στήριξης δημιουργών.

Αν έχετε πρόβλημα στην εγγραφή, μπορείτε να επικοινωνήσετε μαζί μας με mail ή στο messenger της σελίδας του Τύπου στο facebook, για πληροφορίες.

 BECOME A PATRON

Η (πρώην) Σταρίτσιανη και η σχέση της με τα... Εξάρχεια

[ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ ΑΓΓΕΛΗ]

Σε απόσταση 25 χλμ. από την Κόνιτσα, σε υψόμετρο 900 μ., στις βορειοδυτικές πλαγιές του Σμόλικα, ανάμεσα σε δάση δρυός και μαύρης πεύκης, βρίσκεται η Πουρνιά.

Η παλιά ονομασία της Πουρνιάς, ήταν Σταρίτσιανη. Μια ονομασία που διατήρησε μέχρι το 1927, την περίοδο που υπήρχε μια μαζική εκστρατεία μετονομασίας τοπωνυμίων από το υπουργείο Εσωτερικών σε όλη τη χώρα.

Η παράδοση θέλει το τοπωνύμιο «Σταρίτσιανη» να προέρχεται από αυτό του συνοικισμού «Σταρίτσα» και τα σιταροχώρια που απλώνονταν γύρω του. Οι ερευνητές προσδίδουν στο τοπωνύμιο σλάβικη προέλευση. Ο ρωσογερμανός γλωσσολόγος Μαξ Βάσμερ (1886-1962), που είχε ασχοληθεί ενδελεχώς με τα σλάβικα τοπωνύμια στην Ελλάδα, θεωρεί ότι πρόκειται για υδρωνύμιο που δηλώνει την «παλιά, ξηραμένη κοίτη ποταμού». Ο καθηγητής Γλωσσολογίας Κώστας Ευ. Οικονόμου, στη μελέτη του «Τα οικωνύμια του νομού Ιωαννίνων-Γλωσσολογική Εξέταση», κάνει

αναφορά, μεταξύ άλλων, στον λόγιο του 19ου αιώνα Ιωάννη Λαμπρίδη ο οποίος είχε καταθέσει την άποψη ότι το τοπωνύμιο προέρχεται από τη σλάβικη λέξη που σημαίνει «αρχαίος, παλαιός». Ο Οικονόμου προσθέτει, σε αυτό το σημείο, ότι

τοπωνύμιο προέρχεται από τη σλάβικη λέξη που σημαίνει «αρχαίος, παλαιός». Ο Οικονόμου προσθέτει, σε αυτό το σημείο, ότι

«της ίδιας ετυμολογικής αρχής πρέπει να θεωρηθεί και το επώνυμο Στάρας».

Η νέα ονομασία, Πουρνιά, φέρεται να έχει προέλθει από την ονομασία ομώνυμης τοποθεσίας στο χωριό.

Από τα σημαντικά πολιτιστικά μνημεία της Πουρνιάς είναι το γεφύρι της Μαύρης Πέτρας, λίγο πριν την είσοδο του χωριού. Ένα γεφύρι, που χτίστηκε τον 19ο αιώνα. Δίπλα από το γεφύρι, υπάρχει ένας μεγάλος βράχος στην κάτω επίπεδη επιφάνεια του οποίου έχει φιλοτεχνηθεί μια αιογραφία του Παντοκράτορα. Ο δημιουργός παραμένει άγνωστος.

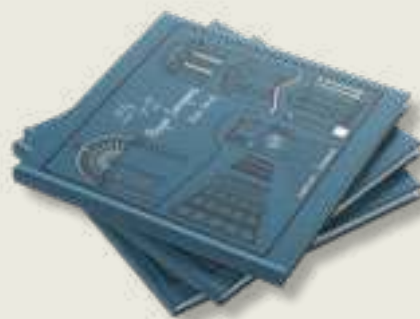
Η Πουρνιά έχει ιδιαίτερη σχέση με τα... Εξάρχεια της Αθήνας. Το τοπωνύμιο «Εξάρχεια» προέκυψε στις αρχές του 20ου αιώνα (η προηγούμενη ονομασία της περιοχής ήταν «Πιθαράδικα»). Όπως λέγεται, το όνομα αυτό οφείλεται σε έναν έμπορο, τον Βασίλη Έξαρχο, που καταγόταν από τη Σταρίτσιανη Κόνιτσα.

Από τις αρχές της δεκαετίας του 1880, ο Έξαρχος διατηρούσε αρχικά ένα παντοπωλείο. Αργότερα έφτιαξε κι άλλα μαγαζιά. Οι επιχειρήσεις του Έξαρχου έγιναν ιδιαίτερα γνωστές για τα καλά και φθηνά προϊόντα τους.

Οι εκδόσεις του Τύπου Ιωαννίνων και της ΣΧΗΜΑ ΚΟΙΝ.Σ.ΕΠ

«25+1
ΡΕΤΡΟ ΙΣΤΟΡΙΕΣ»

«25+2
ΡΕΤΡΟ ΙΣΤΟΡΙΕΣ»

«ΟΙ 'ΑΠΟΣΤΑΤΕΣ'
ΤΑ ΡΕΝΤΖΕΛΑ
ΚΑΙ ΟΙ ΔΗΜΑΡΧΟΙ»

ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Ο «έλεγχος» των ηπειρωτών βουλευτών

Τον Οκτώβριο του 2024, 16 μήνες μετά τις τελευταίες εκλογές και 15 μετά την έναρξη της τρέχουσας κοινοβουλευτικής περιόδου, οι βουλευτές της Ηπείρου στη Βουλή έχουν αρκετά δραστήρια παρουσία, σύμφωνα με τα στοιχεία που παρέχει το *vouliwatch*. Καταρχάς, είναι χρήσιμη μια σύντομη επεξήγηση της κοινοβουλευτικής δραστηριότητας και του ελέγχου.

Οι Ερωτήσεις κατατίθενται από τους βουλευτές προς υπουργούς, οι οποίοι πρέπει να απαντήσουν εγγράφως εντός 25 ημερών.

Οι Επερωτήσεις κατατίθενται εάν δεν έχουν καλυφθεί επαρκώς οι ερωτήσεις, από τις απαντήσεις των υπουργών.

Οι Επίκαιρες Ερωτήσεις κατατίθενται προς υπουργούς αλλά και τον πρωθυπουργό και πρέπει να απαντηθούν προφορικά, εντός της εβδομάδας. Κάθε κόμμα έχει συγκεκριμένο αριθμό επίκαιρων ερωτήσεων που μπορεί να καταθέσει κάθε εβδομάδα. Αντίστοιχα υπάρχουν οι επίκαιρες επερωτήσεις, αν δεν είναι ικανοποιητική η απάντηση.

Οι Αναφορές είναι ουσιαστικά η μεταφορά αιτημάτων, διαμαρτυριών κ.λπ. πολιτών, μέσω των βουλευτών, στη Βουλή.

Οι Αιτήσεις Κατάθεσης Εγγράφων (ΑΚΕ) υποβάλλονται προς υπουργούς που πρέπει να απαντήσουν με τα σχετικά έγγραφα, εντός ενός μήνα. Επίσης, υπάρχουν ερωτήσεις σε συνδυασμό με ΑΚΕ ή ΑΚΕ που μετατρέπονται σε ερωτήσεις.

Επίσης, κάθε βουλευτής μπορεί να καταθέσει κατά μόνος ή μαζί με συναδέλφους-ισσες του, ερώτηση, να πάρει αυτός την πρωτοβουλία ή να συνυπογράψει ερώτηση άλλου βουλευτή.

Σημειώνεται ότι από τα στοιχεία εξαιρείται ο βουλευτής Ιωαννίνων της ΝΔ Κώστας Τασούλας, καθώς είναι ο πρόεδρος της Βουλής.

Σε ό,τι αφορά τη συνολική εικόνα, οι βουλευτές της αντιπολίτευσης έχουν καταθέσει τα περισσότερα αιτήματα κοινοβουλευτικού ελέγχου προς την κυβέρνηση, πράγμα που είναι σύνηθες.

Τις περισσότερες σε όλη την Ήπειρο υπογράφει ή συμμετέχει σε αυτές ο Κώστας Μπάρκας, βουλευτής Πρέβεζας του ΣΥΡΙΖΑ. Ακολουθούν η Μερóπη Τζούφη από τα Γιάννενα, ως βουλευτής της Νέας Αριστεράς και του ΣΥΡΙΖΑ πιο πριν, ο Νίκος Έξαρχος του ΚΚΕ από τα Γιάννενα και ο Γιάννης Τσίμαρης του ΠΑΣΟΚ, επίσης από τα Γιάννενα.

Τις λιγότερες ερωτήσεις έχει καταθέσει η Μαρία Κεφάλα, βουλευτής Ιωαννίνων της ΝΔ. Η κα Κεφάλα έχει καταθέσει μόλις 1 ερώτηση. Δύο έχει καταθέσει ο Βασίλης Γιόγιακας της ΝΔ από τη Θεσπρωτία.

ΤΥΠΟΣ	ΜΑΡΙΑ ΚΕΦΑΛΑ ΝΔ	ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ Ν.ΑΡΙΣΤΕΡΑ	ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΙΜΑΡΗΣ ΠΑΣΟΚ	ΝΙΚΟΣ ΕΞΑΡΧΟΣ ΚΚΕ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΟΣ ΝΔ	ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ ΣΥΡΙΖΑ	ΣΠΥΡΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΝΔ	ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΑΡΚΑΣ ΣΥΡΙΖΑ	ΒΑΣΙΛΗΣ ΓΙΟΓΙΑΚΑΣ ΝΔ
ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ	1	315	112	175	3	53	5	685	2
ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ	0	11	2	14	1	1	2	9	0
ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΙΣ	0	0	1	0	0	0	0	0	0
ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΙΣ	0	1	2	1	0	2	0	2	0
ΑΝΑΦΟΡΕΣ	0	37	18	96	7	9	6	37	0
ΑΚΕ	0	2	0	0	7	2	0	5	0
ΑΚΕ ΣΕ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟ ΜΕ ΕΡΩΤΗΣΗ	0	0	0	0	0	0	0	0	0
ΕΡΩΤΗΣΗ ΣΕ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟ ΜΕ ΑΚΕ	0	26	23	1	0	5	0	46	0
ΑΚΕ ΠΟΥ ΜΕΤΑΤΡΑΠΗΚΕ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΗ	0	0	0	0	0	0	0	0	0

ΣΙΝΕΜΑ

21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

«Το παιδί με το ποδήλατο»

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ σωματείο «Εξαύδα» συνεχίζει το αφιέρωμά του στο σύγχρονο ευρωπαϊκό σινεμά. Στις 21 Οκτωβρίου, στις 20:15, στον χώρο του, στην οδό Κουντουριώτη 31, στα Γιάννενα, θα προβάλλει τη βραβευμένη ταινία των αδελφών Νταρντέν «Το παιδί με το ποδήλατο» (2011).

Παίζουν: Σεσίλ Ντε Φρανς, Τομά Ντορέ, Ζερεμί Ρενιέ.

27 ΚΑΙ 28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

«Η βασίλισσα της καρδιάς»

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ σωματείο «Εξαύδα» συνεχίζει το αφιέρωμά του στο σύγχρονο ευρωπαϊκό σινεμά. Στις 27 και 28 Οκτωβρίου, στις 20:15, στον χώρο του, στην οδό Κουντουριώτη 31, στα Γιάννενα, θα προβάλλει τη βραβευμένη ταινία της Μέι ελ-Τούκι «Η βασίλισσα της καρδιάς» (2019).

Παίζουν: Τρίνε Ντίρχολμ, Γκούσταβ Λιντ, Μάγκνους Κρέπερ.

Οι εκθέσεις της Photometria

Το Φεστιβάλ της Photometria συνεχίζεται, με εκθέσεις που έχει στήσει σε διάφορους χώρους και σημεία της πόλης.

LIVE

25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Passengers in Panic

ΟΙ PASSENGERS in Panic έρχονται στα Γιάννενα, στις 25 Οκτωβρίου, στο Studio 203 στο ΚΕΠΑΒΙ (21.00, εισιτήρια 10 ευρώ προώληση, 12 ταμείο, προώληση σε Indian, Manthos optical). Μαζί τους στα Γιάννενα θα παίξουν οι En Stigma και οι Butter Moth που εμφανίζονται για πρώτη φορά.

26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Τζαμάλ στον Πολυχώρο Αγορά

ΤΖΑΜΑΛ live στον Πολυχώρο Αγορά. Τα εισιτήρια κοστίζουν 10€ (περιορισμένη προώληση) και 12€ (προώληση & ταμείο). Ηλεκτρονική προώληση και πληροφορίες για hard copy εισιτήρια στο website www.dynasty.gr.

22 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Ομιλία του Στ. Τραχανά

ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ 22 Οκτωβρίου στις 18:30 στα παλιά σφαγεία, θα μιλήσει ο Στέφανος Τραχανάς, φυσικός, διευθυντής του Κέντρου Ανοικτών Διαδίκτυακών Μαθημάτων Mathesis.

Η ομιλία του έχει τίτλο «Επιστήμη και Δημοκρατία σε ανήσυχους καιρούς. Η νέα δίκη του Γαλιλαίου» και τη διοργανώνουν οι Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης και το βιβλιοπωλείο «Αναγνώστης» με αφορμή την έκδοση του βιβλίου του, «Ο Κύκλος: Επιστήμη και Δημοκρατία σε δύσκολους καιρούς» που κυκλοφόρησε στις αρχές του 2024.

Τον κ. Τραχανά θα προλογίσει ο Σαμουήλ Κοέν, καθηγητής στο τμήμα Φυσικής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

ΘΕΑΤΡΟ

21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

«Η μητέρα του Σκύλου»

Η ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ παράσταση «Η μητέρα του Σκύλου» από την Καλλιτεχνική Σκηνή Ηπείρου «Σύνθεση» ανεβαίνει στο λόμπι του ξενοδοχείου «Ermis», στις 21 Οκτωβρίου, στις 20:30. Το βραβευμένο και πολυμεταφρασμένο μυθιστόρημα Παύλου Μάτεσι προσαρμόστηκε σε σκηνική εκδοχή θεατρικού μονολόγου από την Ελευθερία Πανταζή η οποία και το ερμηνεύει σε σκηνοθεσία του Γιώργου Νάκου. Η παράσταση συμμετείχε στο Φεστιβάλ Θεάτρου Δήμου Μονεμβασιάς όπου η Ελευθερία Πανταζή πήρε έπαινο ερμηνείας. Εισιτήριο: 9 ευρώ, 7 ευρώ το μειωμένο.

ΒΙΒΛΙΟ

23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

«Η Διέξοδος...» του Χρ. Τσιάβου

ΤΗΝ ΠΟΙΗΤΙΚΗ συλλογή του Χρήστου Τσιάβου «Η Διέξοδος...» παρουσιάζουν η Δημοτική Κοινότητα Ιωαννίνων και οι εκδόσεις «Οσελότος» την Τετάρτη 23 Οκτωβρίου, στις 19:00, στην αίθουσα του πολιτιστικού πολυχώρου «Δημήτρης Χατζής». Για το βιβλίο θα μιλήσουν η Αγγελική Αγγέλη, δρ Φιλοσοφίας, η Κωνσταντίνα Ζήδρου, αρχαιολόγος, και ο Μίλτος Γήτας, δημοσιογράφος-παιστής. Ποιήματα θα απαγγείλει η Ελευθερία Αρλέτου, εκπαιδευτικός-ηθοποιός. Η εκδήλωση τελεί υπό την αιγίδα του Δήμου Ιωαννιτών.

21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

«Η αναπαράσταση της δίκης του Σωκράτη»

Η «ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΗ της Δίκης του Σωκράτη» του Δήμου Αβδελιώδη ανεβαίνει στις 21 Οκτωβρίου, στις 19:00, στην αίθουσα της Εταιρείας Ηπειρωτικών Μελετών (ΕΗΜ, Παρασκευοπούλου 4). Το κείμενο της παράστασης είναι στα αρχαία ελληνικά, με υπέρτιτλους στα νέα ελληνικά και στα αγγλικά. Ερμηνεύουν ο Gilles Decorvet και ο Μάρκος Παλαιός. Τη διοργάνωση έχουν αναλάβει η Πνευματική Κίνηση «Αρχαία Δωδώνη», η Αντιδημαρχία Πολιτισμού Ιωαννίνων και η Περιφερειακή Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Ιωαννίνων.

25, 26 ΚΑΙ 27 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

«Ο Χάρτινος Τίγρης»

«ISON THEATRICAL Projects» ή αλλιώς «Ισον» είναι μια εταιρία θεατρικών παραγωγών που ετοιμάζεται να ανεβάσει την πρώτη της παραγωγή τον «Χάρτινο Τίγρη» της Παρασκευής Ανεβλαβή στις 25, 26 και 27 Οκτωβρίου και στις 1, 2 και 3 Νοεμβρίου, στις 21:15, στο θέατρο «Κύκλος» (Αραβαντινού 14). Σκηνοθετεί ο Απόστολος Τζιμας. Ερμηνεύουν: Παναγιώτης Γεωργούλας, Χρήστος Δημητρίου, Γιάννης Κράβαρης. Εισιτήριο: 13 ευρώ, 10 ευρώ το μειωμένο. Προπώληση εισιτηρίων στο Rock Shop (Πουτέστη 1) και στο more.com.

ΜΑΙΡΗ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ

Θα μπορούσε να υποδυθεί μία φαν φατάλ, με ιδιαίτερη πειστικότητα, αν ήταν Αμερικάνα, αλλά ακόμη και στον ελληνικό κινηματογράφο, η Μαίρη Χρονοπούλου κατάφερε να είναι μία από τις ελάχιστες πρωταγωνίστριες που ερμήνευσε με επιτυχία δυναμικές γυναίκες - πολλές φορές μοιραίες. Κατάφερε να γοητεύσει, χωρίς να διαθέτει την ξεχωριστή ομορφιά ή τις ελκυστικές καμπύλες, κάτι που πρέπει να της αναγνωριστεί, σε έναν χώρο που επικρατούσαν μονοδιάστατες έως και φαιδρές απόψεις για τις ελκυστικές πρωταγωνίστριες. Διέθετε, όμως, τη φινέτσα, το απαραίτητο ταμπεραμέντο και φυσικά το υποκριτικό ταλέντο, το οποίο δούλεψε, ακόμη περισσότερο στην ωριμότητά της, για να μην ξεμείνει με τις δάφνες ενός παρωχημένου σινεμά, όπως ήταν ο παλιός εμπορικός κινηματογράφος. Ήταν η ηθοποιός, που διέπρεψε ως ντάμα, δίπλα σε σχεδόν όλους τους σημαντικούς και ωραίους πρωταγωνιστές του ελληνικού σινεμά, η μοιραία γυναίκα, σε ρόλους σύνθετους, αλλά ακόμη και στην απαιτητική κωμωδία, στην οποία κυριαρχούσε η μεγάλη μεταπολεμική γενιά των ανδρών συναδέλφων της.

Πριν μία εβδομάδα συμπληρώθηκε ένας χρόνος από τον θάνατό της κι ενώ ακόμη είναι «ζεστά» τα πληκτρολόγια, τα δημοσιεύματα και οι εικασίες, για τον τρόπο που έχασε τη ζωή της και άλλα δικαστικές υφής ζητήματα. Όμως, υπάρχει και η προσφορά της στον χώρο του θεάματος, η καλλιτεχνική της αξία και η γενναία στάση ζωής που κράτησε μέχρι τέλους. Η «γοργόνα» του ελληνικού σινεμά, έζησε μια ζωή γεμάτη, με θριάμβους, καλές και κακές στιγμές, γνώρισε τον έρωτα από την καλή και την ανάποδη, ενώ τα δύσκολα καταπιεστικά παιδικά της χρόνια δεν την εμπόδισαν να φτάσει ψηλά, να γνωρίσει την αποθέωση, παρότι στο τέλος έπρεπε να παλέψει με την αναπηρία, έπειτα από ένα τροχαίο ατύχημα. Βέρα Αθναία, η Χρονοπούλου θα γεννηθεί στο Κολωνάκι, στις 16 Ιουλίου του 1933, μεγαλώνοντας σε ένα σπίτι γεμάτο γυναίκες και την καταπιεστική μητέρα της, καθώς ο πατέρας της τους εγκατέλειψε όταν εκείνη ήταν μόλις 8 χρόνων. Ασφυκτικά περιορισμένη από την αυστηρή και δεσποτική μητέρα της, αλλά και τη Γερμανίδα νταντά της, δεν θα καταφέρει να ακολουθήσει το όνειρό της, που ήταν να γίνει μπαλαρίνα. Θα βρει, όμως, την ευκαιρία να μπει στον χώρο του θεάματος, όταν θα ανακαλύψει μία αγγελία του Δημήτρη Ροντήρη, που ζητούσε ψηλά κορίτσια για τον χορό των αρχαίων τραγωδιών. Αυτή η μικρή αγγελία θα την οδηγήσει στη Δραματική Σχολή του Εθνικού, ενώ ταυτόχρονα συμμετείχε σε παραστάσεις δίπλα στην Κατίνα Παξινού και τον Αλέξη Μινωτή.

Το 1953 θα κάνει το ντεμπούτο της στον κινηματογράφο, παίζοντας ένα ρολάκι στην μουσική κωμωδία του Ντίνου Δημόπουλου «Χαρούμενο Ξύπνημα», ενώ με προτροπή της Δέσπης Διαμαντίδου, θα βγει στο ελεύθερο θέατρο, αρχικά με έργα των Σακελλάριου - Γιαννακόπουλου, αφού προηγουμένως είχε πάρει άδεια ασκήσεως επαγγέλματος, περνώντας από επιτροπή για να πάρει το δίπλωμά της ως ξεχωριστό ταλέντο.

Το 1958 θα συμμετάσχει στο εξαιρετικό δράμα του Μιχάλη Κακογιάννη «Το Τελευταίο Ψέμα», με την Έλλη Λαμπέτη, ενώ στη δεκαετία του '60 θα ανέβει γρήγορα και θα γίνει πρωταγωνίστρια της Φίνος Φιλμ, παίζοντας δίπλα σε όλους τους ζεν πρεμιέ της εποχής, με κυριότερο τον Νίκο Κούρκουλο, με τον οποίο γνωρίστηκαν στη σχολή του Εθνικού και της στάθηκε ως πατέρας και ως αδελφός, κάτι που της έλλειπε από τη ζωή της.

ΚΟΚΚΙΝΑ ΦΑΝΑΡΙΑ

Το 1963, θα κάνει την πρώτη της δυναμική εμφάνιση ως συμπρωταγωνίστρια στα «Κόκκινα Φανάρια» του Βασίλη Γεωργιά-

Η χρονιά ορόσημο

ΤΟ 1966 θα είναι χρονιά ορόσημο για την καριέρα της, καθώς θα πρωταγωνιστήσει σε τέσσερις τεράστιες επιτυχίες. Στο ελληνικό δραματικό «γουέστερν» του Βασίλη Γεωργιάδη «Το Χώμα Βάφτηκε Κόκκινο», ακόμη μία ταινία που ήταν υποψήφια για το ξενόγλωσσο Όσκαρ, έχοντας και πάλι δίπλα της τον Κούρκουλο, αλλά και τους Μάνο Κατράκη και Γιάννη Βόγλη. Στο τολμηρό δράμα «Δάκρυα για την Ηλέκτρα» με την Ζωή Λάσκαρη και τον Αλέκο Αλεξανδράκη. Στο στομφώδες κοινωνικό δράμα «Κοινωνία Όρα Μηδέν» και πάλι δίπλα στον Κούρκουλο, ενώ θα είναι εξαιρετική στο αξιολόγητο δράμα «Ο Φόβος» του Κώστα Μανουσάκη. Η επόμενη χρονιά θα συνεχιστεί με ακόμη δύο τεράστιες επιτυχίες που θα τη σημαδέψουν, δύο μουσικοχορευτικές κωμωδίες του Δαλιανίδη, τις «Θαλασιές τις Χάντρες» και μια «Κυρία στα Μπουζούκια». Ειδικά στη δεύτερη ταινία, που θα στηριχθεί πάνω της όλο το στόρι, θα αφήσει εποχή κρατώντας «στο ένα χέρι το μπεγλέρι και στο άλλο το τσιγάρο» κι έχοντας δίπλα της σχεδόν όλους τους σταρ της εποχής - από Φαίδωνα Γεωργίτη και Κώστα Βουτσά μέχρι Ζωή Λάσκαρη και Μάρθα Καραγιάννη - και φυσικά όλο το επιτελείο του Φίνου.

δη, ένα φιλμ που θα φτάσει ως τις υποψηφιότητες για το ξενόγλωσσο Όσκαρ, ενώ την ίδια χρονιά θα πρωταγωνιστήσει δίπλα στον Δημήτρη Παπαμιχαήλ στην κομεντί «Το Τεμπλόσκυλο» και το 1965 στο ενδιαφέρον κοινωνικό δράμα του Ντίνου Κατσουρίδη «Οι Αδίστακτοι» στο πλευρό του Νίκου Κούρκουλου.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟ ΣΤΟΝ ΒΡΕΤΑΚΟ

Μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του '70, όταν θα έρθει και η πτώση του εμπορικού σινεμά και η πλήρης απαξίωσή του, η Χρονοπούλου θα έχει και άλλες αρκετές επιτυχίες, όπως «Ορατότης Μηδέν», «Εν Ονόματι του Νόμου», «Η Ζούγκλα των Πόλεων» κλπ. Ωστόσο, η Χρονοπούλου δεν επαναπαύτηκε, όπως πολλοί συνάδελφοί της, στις δάφνες της δεκαετίας του '60 και τόλμησε να προχωρήσει με θαρραλέα βήματα σε ερμηνευτικές προκλήσεις του «νέου ελληνικού σινεμά». Θα την επιλέξει ο Θόδωρος Αγγελόπουλος για να παίξει στους «Κυνηγούς» και στο «Ταξίδι στα Κύθηρα», ενώ ο Κώστας Βρεττάκος θα της

δώσει την ευκαιρία να πρωταγωνιστήσει στο αρκετά καλό δράμα «Τα Παιδιά της Χελιδόνας», με το οποίο θα κερδίσει το Α Βραβείο Γυναικείας Ερμηνείας στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης του 1987.

Ο ΑΝΔΡΑΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΗΣ

Αν και είχε δηλώσει ότι «ήμουν πάντα ο άντρας της ζωής μου» και μένοντας για χρόνια μόνη, θα έχει μία έντονη ερωτική ζωή. Η πρώτη της σχέση, που έγινε γνωστή, ήταν αυτή με τον Ανδρέα Μπάρκουλη, με τον οποίο είχε αρραβωνιαστεί, αλλά δεν προχώρησε σε γάμο. Αντιθέτως, έπειτα από αρκετά χρόνια, το 1975, θα παντρευτεί τον τότε δήμαρχο Σπάτων Δημήτρη Μπότσαρη, αλλά θα χωρίσουν σύντομα. Θα ερωτευθεί και αρκετούς άλλους άνδρες, εντός και εκτός καλλιτεχνικού κυκλώματος, χωρίς ποτέ να υποκύψει σε σχέσεις συμφέροντος ή συμβιβασμού και πάντοτε ακολουθώντας τους χτύπους της καρδιάς της. Κατά τη διάρκεια της ζωής της η Χρονοπούλου θα έρθει αντιμέτωπη με δύσκολες καταστάσεις, ακόμη και με τον θάνατο. Το 1999, έπειτα από τροχαίο ατύχημα, θα

αντιμετωπίσει σοβαρά κινητικά προβλήματα για μεγάλο χρονικό διάστημα, ενώ λίγα χρόνια αργότερα, όταν το σπίτι της θα αρπάξει φωτιά, θα βγει με πολλά εγκαύματα και θα περάσει ακόμη μία περιπέτεια υγείας. Όλα αυτά δεν τη λύγισαν και τρία χρόνια πριν τον μοιραίο τραυματισμό της, είχε αρχίσει να δείχνει ότι θέλει να επανέλθει στο καλλιτεχνικό προσκήνιο - παίζοντας και στην τηλεοπτική σειρά «Ετερος Εγώ», κάνοντας δημόσιες εμφανίσεις και σχέδια.

Η Μαίρη Χρονοπούλου, έπειτα από ένα ακόμη ατύχημα μέσα στο σπίτι της, θα αφήσει την τελευταία της πνοή στις 6 Οκτωβρίου του 2023, σε ηλικία 90 ετών, αφήνοντας όλη της την περιουσία στο «Χαμόγελο του Παιδιού», δείχνοντας την αγάπη της για τα παιδιά, που δεν κατάφερε να αποκτήσει. Απέκτησε όμως το σεβασμό και την εκτίμηση, μιας καλής ηθοποιού, που κατάφερε να επιβάλει ένα διαφορετικό μοντέλο πρωταγωνίστριας και μιας γυναίκας ανεξάρτητης, που περπάτησε τη ζωή της περήφανη και αντιμετώπισε τις αντιξοότητες με γενναϊότητα.

ΑΠΕ-ΜΠΕ/Χ. Αναγνωστάκης

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

Με μολύβι φάμπερ νούμερο δύο

**ΜΕ ΜΟΛΥΒΙ ΦΑΜΠΕΡ
ΝΟΥΜΕΡΟ ΔΥ**

ΑΛΚΗ ΖΕΗ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

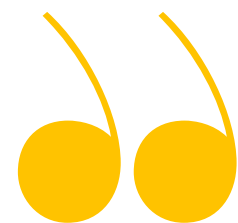
Στο βιβλίο της «Μολύβι φάμπερ νούμερο δύο» (2013), η Άλκη Ζέη (1923-1920) θα ξετυλίξει τον μίτο της περιπετειώδους ζωής της από τα παιδικά, τα εφηβικά και τα νεανικά της χρόνια της μέχρι και το 1944, την ημέρα της απελευθέρωσης της Αθήνας. Οι εικόνες της απελευθερωμένης Αθήνας αποκτούν στον λόγο της συγγραφέως σπάνια ζωντάνια, με ανάγλυφες εικόνες και άμεση, παραστατική έκφραση. Κι αν στις πρώτες σελίδες του βιβλίου παρακολουθούμε το παιδικό βλέμμα της αφηγήτριας, καθώς ανακαλύπτει τις ομορφιές και τις υποσχέσεις του κόσμου, η αθωότητά του θα ξεκινήσει βαθμιαία να υποχωρεί, με τη Ζέη να στρέφει την προσοχή στη μαύρη περίοδο της Κατοχής, μιλώντας για την ανελευθερία, για τις φρικτές στερήσεις και για την πείνα, που θα φέρουν την εξαθλίωση και τον θάνατο, ο οποίος θα αποτελέσει θλιβερό θέαμα της αθηναϊκής καθημερινότητας.

Γράφοντας με κομμάτια και θραύσματα, που δεν διασπούν την ενότητα της αφήγησής της, η Ζέη θα κάνει λόγο, εκτός από την Αθήνα (όταν πανηγυρίζει για την απελευθέρωσή της ή την απαλλαγή από το οδυνηρό κατοχικό βάρος), και για τους φόβους της για τον επερχόμενο Εμφύλιο, καθώς και για τον Γιώργο Σεβαστίκογλου, που πήρε τα βουνά την ημέρα του γάμου τους, παραμονές του ματωμένου Δεκεμβρίου του 1944. Το βιβλίο αποτελεί μαρτυρία, όπως είδαμε, για την καθημερινότητα στην Αθήνα - από τη δικτατορία του Μεταξά ως την Κατοχή και την απελευθέρωση, την ίδρυση και τη δράση της ΕΠΟΝ και τις εστίες των καλλιτεχνικών αθηναϊκών κύκλων, όπως το πατάρι του Λουμίδη, το Θέατρο Τέχνης στα πρώτα του βήματα ή, η ίδρυση του εκδοτικού οίκου Ίκαρος το 1943. Στοιχεία αυτοβιογραφίας θα εντοπίσουμε και στο μυθιστόρημα της Ζέη «Η Αρραβωνιαστική του Αχιλλέα» (1989), που θα αναδείξει με σπαρακτικό τρόπο τις νευρώσεις τις οποίες φυτεύουν οι στρεβλώσεις της πολιτικής και της Ιστορίας στον ψυχικό οργανισμό του ατόμου όταν πιέζεται από την ιδεολογία του. Η Ζέη θα αποδείξει τη σχέση της με την αυτοβιογραφία και με την απελευθέρωση της Αθήνας και στα διηγήματα που περιλαμβάνονται στον τόμο «Πόσο θα ζήσεις ακόμα, γιαγιά;» (2017).

ΑΠΕ-ΜΠΕ/Β. Χατζηβασιλείου

Το βιβλίο αποτελεί μαρτυρία για την καθημερινότητα στην Αθήνα - από τη δικτατορία του Μεταξά ως την Κατοχή και την απελευθέρωση, την ίδρυση και τη δράση της ΕΠΟΝ και τις εστίες των καλλιτεχνικών αθηναϊκών κύκλων

ΕΝΑ ΑΛΜΠΟΥΜ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

Ψυχεδέλεια από το ασανσέρ

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Πολύ πριν οι Τρύπες γράψουν για το «πάρτι στον 13ο όροφο», ήδη εκεί παίζανε στο γκαράζ τους, οι 13th Floor Elevators, μια από τις κορυφαίες μπάντες που πάτησαν πόδι στη γη.

Καταρχάς, ήταν σχεδόν όλοι τους παράξενοι: Ο Τόμι Χωλ πρώτος και καλύτερος, ο οποίος έπαιζε ηλεκτρικό jug ή απλώς «ένας τύπος που φυσάει μέσα σε μια κανάτα». Ο Χωλ ήταν από τη δεκαετία του '70 οπαδός της Σαϊεντολογίας, μετέπειτα φανατικός ρεπουμπλικάνος και γενικώς, ο τύπος που έβαλε στον κακό δρόμο τον Ρόκι.

Ο Ρόκι ήταν ο Έρικσον, ίσως ο πιο εμπνευσμένος μουσικός του γκαράζ ήχου που είχε την πιο άδικη εξέλιξη, μέχρι το θάνατό του, πριν από λίγα χρόνια.

Στις 17 Οκτωβρίου 1966 λοιπόν, πολύ πριν όλα

αυτά να είναι cool, οι Elevators έβγαλαν το πρώτο τους άλμπουμ, το The Psychedelic Sounds of the 13th Floor Elevators, επακριβής και ντετερμινιστικός τίτλος.

Οι δύο τύποι συνοδεύονταν από μερικούς ακόμα του ιδίου φυράματος: ο κιθαρίστας Στέισι Κιθ Σάδερλαντ ήταν γείτονας, από το Ώστιν και πολύ καλός κιθαρίστας (και πρόωρα χαμένος, επίσης), ενώ στις λίστες περιλαμβάνονταν ακόμα και ένας ελληνικής καταγωγής, ο Κρις Γκερνιότις.

Εν ολίγοις, ο Έρικσον έκατσε και έγραψε το You're gonna miss me, δείχνοντας το υπερβολικό για τα μεγέθη τούτου του πλανήτη ταλέντο του και απογείωσε έναν δίσκο που υπό άλλες συνθήκες, θα ήταν ένα «έτσι και έτσι» ντεμπούτο μιας μπάντας κάπου στο Τέξας.

Το αμέσως καλύτερο κομμάτι του δίσκου όμως δεν ανήκε καν σε μέλος της μπάντας. Το Kingdom of Heaven το είχε γράψει ένας μπίτνικ, ο Πάουελ Σεν Τζον, ποιητής και φολκ μουσικός

της περιοχής επίσης, καθότι η μπάντα έπαιζε μόνο με ΠΟΠ (χα-χα).

Εκτός από αυτά, ο δίσκος πήγαινε με παλιό Ολντσμόμπιλ που τρέχει με 200 στην κατηφόρα. Το Reverberation είναι μια καλή απόδειξη του χάους που συνέβαινε στα μυαλά των μελών της μπάντας, όπως και το Roller Coaster.

Εν γένει, ο δίσκος έβγαλε μερικά από τα πιο κλασικά κομμάτια της γκαράζ ψυχεδέλειας. Οι Elevators θα μπορούσαν να είχαν κατακτήσει τον κόσμο, ωστόσο η παραξενιά των μελών τους και η όχι ιδιαίτερη σχέση με ο,τιδήποτε υγιεινό ή έστω βιώσιμο, τους έσπρωξε στο περιθώριο.

Τους έβαλε όμως και κορώνα στο κεφάλι κάθε γενιάς που άκουσε κάτι παραπέρα από τα καθιερωμένα, μέχρι σήμερα. Οι 13th Floor Elevators είναι κάτι σαν «σκοτεινοί άγιοι» στην εκκλησία του ροκενρόλ και δοξάζονται δικαιολογημένα από γήινους, αλλά ενδεχομένως και εξωγήινους...

ΦΥΛΕΤΙΚΕΣ ΑΝΙΣΟΤΗΤΕΣ:

Το προπατορικό αμάρτημα της Ευρώπης

Οι φυλετικές ανισότητες σε ορισμένα ευρωπαϊκά έθνη δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν εάν αγνοηθούν οι κληρονομίες της αποικιοκρατίας και της δουλείας, αναφέρει έκθεση ενός δικτύου αντιρατσιστικών ομάδων σε επίπεδο ΕΕ, η οποία δημοσιεύθηκε την περασμένη Τετάρτη.

Η έκθεση με τίτλο «Το προπατορικό αμάρτημα της Ευρώπης» ανέλυσε την ιστορική χρήση από έξι πρώην αποικιακές δυνάμεις -Βέλγιο, Γαλλία, Γερμανία, Κάτω Χώρες, Πορτογαλία και Ισπανία-

πολιτικών και νομοθεσίας που απέκλειαν φυλετικές ομάδες, καθώς και τις επιπτώσεις που εξακολουθούν να υφίστανται σήμερα.

Το Ευρωπαϊκό Δίκτυο κατά του Ρατσισμού (ENAR) με έδρα τις Βρυξέλλες δήλωσε ότι οι πολιτικές αυτές και η εκμετάλλευση των πόρων και της εργασίας συνέβαλαν στην οικονομική ανάπτυξη των πρώην αποικιοκρατικών δυνάμεων και εμπόδισαν τους μαύρους να αποκτήσουν πρόσβαση στον πλούτο.

Στις Κάτω Χώρες, οι οποίες μετέφεραν με

τη βία περισσότερους από μισό εκατομμύριο Αφρικανούς μέσω του Ατλαντικού, η δουλεία ήταν μια επικερδής επιχείρηση. Μέχρι το 1770, οι δραστηριότητες που σχετίζονταν με τη δουλεία αντιπροσώπευαν το 5,2% του ΑΕΠ, σύμφωνα με την έκθεση.

Στην Πορτογαλία, η οποία διακίνησε σχεδόν 6 εκατομμύρια Αφρικανούς, περισσότερους από οποιοδήποτε άλλο ευρωπαϊκό έθνος, ο αντίκτυπος της αυτοκρατορίας στην οικονομία έφτασε σε σημαντικό επίπεδο γύρω στο 1800.

«Ανιχνεύοντας τις ιστορικές διαδρομές της αποικιοκρατίας, της δουλείας και των καταχρήσεων της Ευρώπης, γίνεται φανερό ότι αυτά τα βαθιά ριζωμένα συστήματα έχουν αφήσει διαρκή αντίκτυπο στο κοινωνικοοικονομικό τοπίο της Ευρώπης», αναφέρει η έκθεση, προσθέτοντας ότι πολλοί εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν φυλετικές διακρίσεις στην εκπαίδευση, την απασχόληση, τις κοινωνικές και οικονομικές υπηρεσίες.

Στη Γαλλία, το ποσοστό φτώχειας για τα άτομα αφρικανικής καταγωγής είναι 39,5%, υπερδιπλάσιο από εκείνο των ατόμων ευρωπαϊκής καταγωγής. Το μισθολογικό χάσμα εξακολουθεί να υφίσταται και αλλού. Ο ρατσισμός και οι διακρίσεις εκδηλώνονται επίσης στην έγκριση ενυπόθηκων δανείων, στο οικονομικό προφίλ από τις τράπεζες και στον γεωγραφικό αποκλεισμό, σύμφωνα με την έκθεση. Μεταξύ πολλών συστάσεων, το Ευρωπαϊκό Δίκτυο κατά του Ρατσισμού ζήτησε την υποχρεωτική εκπαίδευση κατά του ρατσισμού για τα χρηματοπιστωτικά και τραπεζικά ιδρύματα, καθώς και για τους υπεύθυνους για τον σχεδιασμό και την εφαρμογή πολιτικών κοινωνικής πρόνοιας.

«Η κατανόηση της αποικιακής κληρονομιάς είναι απαραίτητη για τη χάραξη πολιτικών που αντιμετωπίζουν τις ιστορικές αδικίες», αναφέρει η έκθεση.

Είπε επίσης ότι οι όποιες αποζημιώσεις για τη δουλεία και την αποικιοκρατία θα πρέπει να αναγνωρίζουν τις άμεσες συνδέσεις μεταξύ των σημερινών οικονομικών συνθηκών και της αποικιοκρατικής εκμετάλλευσης του παρελθόντος. Τα προγράμματα σπουδών των σχολείων θα πρέπει επίσης να ευαισθητοποιήσουν σχετικά.

Το εξαιρετικά διχαστικό ζήτημα των αποζημιώσεων για την αντιμετώπιση των ιστορικών αδικιών είναι μακροχρόνιο, αλλά έχει κερδίσει έδαφος, με αρκετούς θεσμούς, όπως η Εκκλησία της Αγγλίας και ορισμένα έθνη να αναγνωρίζουν το παρελθόν τους.

«Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν πρέπει να αγνοήσει τις ιστορικές αδικίες της αποικιοκρατίας και της λευκής υπεροχής που εξακολουθούν να διαμορφώνουν τη ζωή των φυλετικών ατόμων σήμερα. Ενώ οι τρέχουσες πολιτικές της ΕΕ δίνουν όλο και μεγαλύτερη προτεραιότητα στην άμυνα και την ασφάλεια, κινδυνεύουν να εντείνουν τις ανισότητες που ήδη αντιμετωπίζουν αυτές οι κοινότητες. Πραγματική πρόοδος μπορεί να επιτευχθεί μόνο όταν η Ευρώπη αναγνωρίσει το παρελθόν της και εφαρμόσει πολιτικές που αποκαθιστούν τις οικονομικές και κοινωνικές βλάβες που προκάλεσαν αιώνες εκμετάλλευσης και φυλετικής καταπίεσης», υποστηρίζει ο εκτελεστικός διευθυντής της ENAR, Kim Smouter.